

- oraz łazienek. Koszty te ustala się w wysokości 20% kosztów zużycia ciepła w całym budynku,
- c. uznane reklamacje z poprzednich okresów rozliczeniowych i bonifikaty w opłatach za centralne ogrzewanie przyznane użytkownikom lokali według zasad określonych w § 20:
- 2) Do kosztów zmiennych ogrzewania zalicza się koszty zużycia ciepła ustalone na podstawie wskazań urządzeń pomiarowych pomniejszone o ciepło zużyte na cele określone w pkt. 1) lit. b.
3. Całkowite koszty c.o. dla budynków po termomodernizacji dzieli się na koszty stałe i koszty zmienne.
- 1) Do kosztów stałych ogrzewania budynku zalicza się:
- opłatę stałą pobieraną przez dostawcę za ciepło dostarczone na cele centralnego ogrzewania danego budynku,
 - koszty energii nieopomiarowanej części instalacji grzewczej w pomieszczeniach ogólnego użytku oraz nieopomiarowanych grzejników w łazienkach, pionów c.o oraz gałęzek przyłączeniowych grzejników. Procentowy udział części nieopomiarowanej instalacji c.o. w poszczególnych budynkach stanowi załącznik nr 2,
 - uznane reklamacje z poprzednich okresów rozliczeniowych i bonifikaty w opłatach za centralne ogrzewanie przyznane użytkownikom lokali według zasad określonych w § 20.
- 2) Do kosztów zmiennych ogrzewania zalicza się koszty zużycia ciepła ustalone na podstawie wskazań urządzeń pomiarowych pomniejszone o ciepło zużyte na cele określone w pkt. 1) lit. b.

§ 5

- Koszty stałe rozlicza się na poszczególne lokale usytuowane w danym budynku proporcjonalnie do ich powierzchni użytkowej.
- Koszty zmienne rozlicza się na poszczególne lokale proporcjonalnie do wskazań podzielników kosztów z uwzględnieniem współczynników określonych w przyjętym systemie rozliczeniowym (współczynniki UF i LAF).
- Do celów indywidualnych rozliczeń kosztów ogrzewania dla każdego sezonu grzewczego, wprowadza się regułę maksymalnego i minimalnego zużycia ciepła w lokalach w rozliczanych nieruchomościach.
 - Maksymalne zużycie w lokalach** w przeliczeniu na 1m² powierzchni lokali użytkowanych w budynku wielolokalowym wylicza się jako wartość zużycia ciepła na dany lokal wynikającą z technicznej możliwości dostawy ciepła do lokalu.
Maksymalne zużycie w lokalu ustala się na poziomie średniego zużycia w nieruchomości na m² powiększonego o 250% i wylicza wg poniższego wzoru:

$$\text{maksymalne zużycie w lokalu} = \frac{\text{ilość jednostek obliczeniowych w budynku}}{\text{suma powierzchni rozliczanych lokali w budynku}} \times 250\% \times \text{powierzchnia lokalu w m}^2$$

W przypadku gdy ilość obliczeniowych jednostek zużycia **dla danego lokalu** jest wyższa niż wyliczona wartość **maksymalnego zużycia** dla tego lokalu dokonuje się korekty zużycia zgodnie z wyliczoną wartością maksymalną.